

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 2669

Sedința publică din 23 aprilie 2012

PREȘEDINTE
GHEORGHE

Pe rol, judecarea acțiunii având ca obiect „contestație act administrativ”, formulată de reclamantul

din Suceava, str.

cu domiciliul ales la Cabinet Avocat

jud. Suceava împotriva pârâtei

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA cu sediul în Suceava, str. Vasile Bumbac, nr. 1, jud. Suceava.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns reclamantul asistat de avocat și consilier juridic pentru pârâtă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care instanța constată că la dosar au fost depuse, prin corespondență, de către reclamant note de ședință în dublu exemplar din care unui este înmănat reprezentantului pârâtei.

Avocat pentru reclamant arată că prin notele de ședință și-a completat acțiunea, în sensul că solicită și anularea deciziei nr. emisă de D.G.F.P. Suceava, de soluționare a contestației administrative. Prin această decizie a fost respinsă ca nedepusă în termen contestația administrativă, în raport de disp. art. 207 alin. 1 cod procedură fiscală. În opinia reclamantului, excepția nu era dată, încât consecința juridică este anularea deciziei amintite și restituirea cauzei D.G.F.P. Suceava, care urmează a se pronunța pe fondul contestației administrative.

Instanța respinge ca neutilă cauzei proba cu expertiză solicitată de reclamant.

Reprezentantul pârâtei referitor la excepție, față de precizările de astăzi, arată că lasă la aprecierea instanței soluționarea acesteia.

Avocat pentru reclamant arată că inițial a solicitat doar anularea deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, iar la termenul de astăzi a completat acțiunea și cu anularea deciziei nr. Precizează că greșit a fost respinsă contestația pe tardivitate, art. 43 alin. 2 cod procedură fiscală prevede expres care sunt elementele obligatorii pe care trebuie să le conțină actele administrativ-fiscale, lipsa unuia/a unora dintre acestea fiind sancționată prin diferite mijloace de legiuitor. Printre aceste elemente obligatorii se regăsesc și dispozițiile privind posibilitatea ca respectivul act administrativ fiscal să fie contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se poate depune contestația, lipsa acestor elemente conducând la prelungirea termenului de depunere a contestației de la 30 de zile la 3 luni de la comunicare. Decizia de impunere este deficitară, nu se indică organul fiscal la care trebuie introdusă contestația, trebuia indicată D.G.F.P. nefiind suficientă „introducerea la organul competent”. În notele de ședință a invocat principiul nediscriminării. Este discriminatoriu tratamentul aplicat celor două categorii de contribuabili. Solicită instanței să constate că a introdus contestația în termen și să fie trimis dosarul la organul fiscal în vederea soluționării contestației.

Reprezentantul pârâtei solicită respingerea acțiunii, ca nefondate, din înscrisurile aflate la dosar rezultă că au fost respectate disp. art. 207 alin. 1 din OG nr. 92/2003, termenul de 30

Decizie nr. 123/2011
Decizie nr. 108/2011

1621

de zile fiind depuși. După ce s-a depus copia deciziei nr. a Curții de Apel Suceava pronunțată în dosar nr. Declarând că toate datele înscrise, după deliberare;

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de nr. constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava la data de 31 ianuarie 2012 sub nr. în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. SUCEAVA a solicitat anularea deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată emise de Inspectoratul Fiscal nr. și raportul de inspecție fiscală nr. Intocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava și pe cale de consecință, să se exonereze de obligația de plată a sumelor de lei TVA și lei accesorii TVA.

În fapt, prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspectoratul Fiscal nr. emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Intocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, s-a instituit în sarcina reclamantului obligația de plată a sumelor de lei TVA și de lei accesorii TVA.

În esență, s-a reținut în urma inspecției fiscale desfășurate la reclamant, care a avut ca obiectiv analizarea tranzacțiilor imobiliare efectuate în perioada 01.01.2006 - 30.06.2011 în vederea stabilirii caracterului economic al acestora, a obținerii de venituri cu caracter de continuitate și a verificării, dacă este cazul, a obligativității înregistrării în scopuri de TV A, precum și stabilirea bazei de impozitare, calculul taxei pe valoare adăugată și al accesoriiilor aferente, că:

- în anul 2006 nu am efectuat nici o tranzacție;
- în anul 2007 am efectuat 4 tranzacții (contractul de vânzare - cumpărare aut. sub nr. având ca obiect un apartament vechi, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare-cumpărare aut. sub nr. având ca obiect un apartament vechi, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare-cumpărare aut. sub nr. având ca obiect un apartament vechi, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare-cumpărare aut. sub nr. având ca obiect un teren intravilan, prețul încasat fiind de lei);
- în anul 2008 am încheiat 3 tranzacții (contractul de vânzare-cumpărare aut. sub nr. având ca obiect un teren intravilan, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare-cumpărare auto sub nr. având ca obiect un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei; contractul de vânzare-cumpărare aut. sub nr. având ca obiect un apartament tip mansardă, prețul încasat fiind de lei);
- în anul 2009 am încheiat 8 tranzacții (toate contractele de vânzare-cumpărare având ca obiect apartamente tip mansardă);
- în anul 2010 am încheiat 6 tranzacții (toate contractele de vânzare-cumpărare având ca obiect apartamente tip mansardă);
- în anul 2011 (până la 30.06) am încheiat 7 tranzacții (din care 5 contracte de vânzare-cumpărare au avut ca obiect apartamente tip mansardă; contractul de vânzare-cumpărare aut. sub nr. având ca obiect un teren intravilan, prețul obținut fiind de lei; contractul de vânzare-cumpărare aut. sub nr. având ca obiect un teren intravilan, prețul obținut fiind de lei).

Potrivit organelor fiscale, toate aceste tranzacții ar fi fost efectuate în scopul obținerii de venituri, data începerii activității fiind 04.07.2007. Plafonul de scutire de la plata TV A,

161

reglementat de art. 152 alin. 1 C.fiscal ar fi fost depăsit la data de 09.11.2007, în urma efectuării tranzacției menționate în contractul de vânzare-cumpărare aut. sub nr. [redacted] pentru care ar fi avut obligația de a solicita înregistrarea în baza de date a plătitorilor de TVA până la data de 20.12.2007, urmând ca de la 01.01.2008 să devin plătitor de TV A.

S-a mai reținut, legat de obiectul tranzacțiilor menționate, că acestea au vizat în marea lor majoritate apartamente rezultate în urma mansardării blocurilor vechi, operațiuni impozabile din punct de vedere al TV A, patru contracte având ca obiect terenuri situate în intravilan, neconstruite, iar trei tranzacții având ca obiect construcții vechi, aceste din urmă două categorii de tranzacții fiind avute în vedere la stabilirea bazei impozabile.

Practic, baza impozabilă în sumă de [redacted] lei s-a constituit din valoarea tranzacțiilor cu apartamente tip mansardă, încheiate ulterior datei de 01.01.2008.

În final, s-a stabilit în contractul de TV A datat, referent tranzacțiilor intrând în sfera de aplicare TVA efectuate la data de 01.01.2008 30.06.201, de [redacted] lei, la care s-au calculat accesorii până la [redacted] lei.

Împotriva deciziei de impunere a formulat contestație, la care nu i s-a răspuns în termenul legal de soluționare de 45 de zile, la împlinirea cărui a înțeles să se adreseze instanței de contencios.

Prin actele contestate s-a reținut, în esență, că sunt persoană impozabilă, în accepțiunea art. 127 C.fiscal, iar tranzacțiile încheiate de mine sunt operațiuni impozabile, în accepțiunea art. 126 C.fiscal.

Apreciază reclamantul ca fiind eronată încadrarea ca operațiuni impozabile a vânzărilor de apartamente tip mansardă, realizate prin amenajarea șarpantelor construite.

Potrivit autorizațiilor de construire, acestea s-au eliberat în vederea executării lucrărilor de construire constând în șarpantă mansardată în vederea amenajării unor spații de locuit pe terasa blocului de locuințe nr. [redacted] de pe [redacted] de pe str. [redacted] Obiectul autorizațiilor nu constă în extinderea sau supraetajarea clădirii existente.

Realizarea de șarpante mansardate este considerată de către autoritățile competente care gestionează edificarea construcțiilor ca fiind de natura lucrărilor de reabilitare termică. Acordul proprietarilor de apartamente din blocul la care se construiesc mansardele privitor la amenajarea spațiilor de locuit destinate vânzării, după cum bine se cunoaște, se solicită și se obține ca și compensare a investitorului care reface fațada blocului respectiv și reabilitează termic blocul respectiv.

Potrivit definiției șarpantei, aceasta este un "acoperiș" și are rolul de a asigura protecția împotriva fenomenelor meteorologice, precum și protecția termică și fonică a locuinței.

Așa fiind, apartamentele amenajate în șarpantele mansardate pe care le-a vândut nu pot fi încadrate în categoria "construcție nouă" sau "parte din construcție nouă", așa cum această categorie este definită la art. 141 alin. 2 lit. f teza a II-a din Legea nr. 571/2003, deoarece nici structura, nici natura, nici destinația blocurilor de locuințe pe care s-au construit aceste mansarde nu au fost modificate, iar costul acestor amenajări, exclusiv taxa, nu se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a blocului, ulterior supraetajării, pentru a fi supus la plata TVA.

Prin mansardare doar se transformă spațiul dintre acoperiș și ultimul nivel al blocului, ulterior construirii șarpantei, iar prin această transformare efectuată la un bloc cu patru etaje, este mai mult decât evident că în fapt costul apartamentelor amenajate în șarpanta mansardată nu depășește 50% din valoarea blocului întreg, aspect care urmează a fi dovedit printr-o expertiză tehnică specialitate a construcții.

160

Urmează a fi avut în vedere și conținutul „Acordurilor” date de Inspectoratul de Stat în Construcții, în vederea obținerii autorizațiilor de construire, din care rezultă faptul că mansardarea s-a efectuat „în schimbarea de destinație” și că reprezintă intervenții la clădiri existente „lucru de construcție” și vânzare-cumpărare perfectate sub

Precizând că, potrivit figurii 6 din Anexa nr. 1 la Adresa prin care Inspectoratul de Stat în Construcții, Inspectoratul Teritorial în Construcții Nord-Est, Direcția Județeană de Construcții Suceava constată că mansardele realizate peste terasele blocurilor de locuit existente reprezintă lucrări de construcții noi sau părți noi de construcții, prin care se intervine la un moment dat asupra clădirilor existente, creându-le acestora o structură de rezistență modificată, de la P+2 la P+2-M; din punct de vedere fiscal, datorită modificării structurii de rezistență a naturii sau destinației inițiale, construcția astfel transformată se lea la valoarea de construcție nouă.

Greșit s-a înțeles în sensul reclamantului obligația de plată a accesoriilor, retroactiv.

Tranzacțiile imobiliare din patrimoniul personal generează obligații fiscale achitate la notarul public, care le virază către bugetul de stat, concomitent cu transmiterea în format electronic a informațiilor privind tranzacțiile impozabile.

TVA este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor Codului fiscal.

Admițând, prin absurd, că vânzările-cumpărările perfectate sunt operațiuni impozabile, deci că dătează către bugetul statului TVA pentru nivelul cifrei de afaceri superior plafonului de scutire prevăzut de legislația fiscală ulterior lunii ianuarie 2008, plata retroactivă a accesoriilor aferente TVA (de la data când în opinia organelor de control s-a născut obligația de plată TVA, respectiv de la data când trebuia să solicite înregistrarea fiscală în scopuri de TVA) este nelegitimă, în contextul în care obligația fiscală principală s-a individualizat la momentul emiterii deciziei de impunere și a devenit opozabilă la momentul comunicării actului administrativ-fiscal, plus că am tranzacționat bunurile imobile la vedere din punct de vedere juridic, autoritatea publică fiscală fiind înștiințată cu privire la fiecare tranzacție imobiliară prin transmiterea în format electronic a declarației informative 208, încât nu a ascuns sursa impozabilă sau taxabilă.

În drept a invocat disp. art. 1,8,18 din legea nr. 554/2004 și art. 274 cod procedură civilă.

Pârâta D.G.F.P. Suceava a formulat întâmpinare prin care a arătat că reclamantul a uzat de procedura administrativă obligatorie în ceea ce privește contestarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de instanța fiscală nr. 208/2011, prev. de art. 205-218 din OG nr. 92/2003 rep. privind codul de procedură fiscală, fiind emisă decizia D.G.F.P. Suceava nr. 208/2011.

Prin decizia sus menționată s-a respins contestația formulată de reclamant, ca nedepusă în termen.

Conform disp. art. 207 alin. 1 din OG nr. 92/2003 rep. privind codul de procedură fiscală, contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.

Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. 208/2011 a fost comunicată contribuabilului la data de 20.09.2011, iar contestația a fost depusă la D.G.F.P. Suceava în data de 18.11.2011, fiind înregistrată sub nr. 208/2011.

Contestația administrativă a fost depusă după un nr. de 59 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, cu depășirea termenului expres și limitativ prevăzut de lege.

Referitor la cererea de anulare a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscală nr. 208/2011, Raportului de

159

inspecție fiscală înregistrată sub nr. , invocă excepția inadmisibilității și solicită admiterea acțiunii pentru următoarele considerente:

Invedența instanței față de organul de soluționare a contestației administrative nu s-a pronunțat pe fondul cauzei, conținând incidentul dispozițiilor art. 217 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 rep. „Deci organul de soluționare competent constată nedeplinirea unei condiții procedurale, contestarea se respinge fără a se proceda la analiză pe fond a cauzei.

Exercitarea dreptului de recurs a instanței de contencios administrativ în condițiile Legii nr. 554/2004 nu justifică substituția acțiunii în atribuțiile proprii organelor de soluționare a contestațiilor prevăzute de legea specială.

Ca atare, instanța nu poate pasi la analiză aspectelor vizând fondul cauzei în condițiile în care organul de soluționare a contestațiilor nu s-a pronunțat pe fondul recursului grătos.

Examinând actele și materialele dosarului asupra cauzei de față instanța constată următoarele:

Prin Decizia nr. emisă de A.N.A.F.-D.G.F.P. a jud. Suceava-Activitatea de Inspecție Fiscală s-a stabilit în sarcina reclamantului plata sumei de lei reprezentând TVA și amendă de lei reprezentând sancțiune TVA.

Împotriva acestei decizii reclamantul a formulat contestație, contestație care a fost respinsă ca nedepută în termen prin Decizia nr. (filele 152-155).

S-a reținut în decizie că reclamantul a depus contestația la D.G.F.P. a jud. Suceava, la data de 18.11.2011 fiind înregistrată sub nr. după un număr de 59 de zile de la data comunicării Deciziei nr.

În conformitatea cu disp. art. 207 din O.G. nr. 92/2003 „(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.

(2) În cazul în care competența de soluționare nu aparține organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestația va fi înaintată de către acesta, în termen de 5 zile de la înregistrare, organului de soluționare competent.

(3) În cazul în care contestația este depusă la un organ fiscal necompetent, aceasta va fi înaintată, în termen de 5 zile de la data primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(4) Dacă actul administrativ fiscal nu conține elementele prevăzute la art. 43 alin. (2) lit. i), contestația poate fi depusă, în termen de 3 luni de la data comunicării actului administrativ fiscal, la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat.”

În ceea ce privește excepția inadmisibilității instanța urmează să o respingă ca nefondată având în vedere că prin precizările formulate de reclamant la termenul din data de 25.04.2012, acesta a precizat că înțelege să conteste și decizia nr.

Instanța apreciază că decizia de impunere nr. conține toate elementele prevăzute la art. 43 al. 2 lit i) din O.G. nr. 92/2003. Astfel la rubrica dispoziției finale s-a menționat expres că decizia poate fi contestată în termen de 30 de zile de la comunicare la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Or din cuprinsul actului mai sus menționat reiese cu exactitate cine este organul fiscal emitent. În plus reclamantul a formulat contestație împotriva deciziei nr. , contestație care a fost depusă la D.G.F.P. a jud. Suceava Activitatea de Inspecție Fiscală.

Așa cum a statuat în mod constant practica Curții Constituționale (decizia nr. în ceea ce privesc dispozițiile art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, „parcursul unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional, nu îngrădește dreptul de acces liber la justiție, atât timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești. De asemenea, Curtea a reținut că sancțiunea decăderii de la exercitarea dreptului de a contesta actul administrativ fiscal este una firească. Decăderea este o sancțiune

de drept procesual, întrucât nu s-a exercitat la timp dreptul de contestare sau de recurs, în condițiile prezentei legi.

Faptul că termenul de 3 luni de formulare a contestației nu poate fi considerat o condiție de procedură, fiind de natură de fond, prevăzut de art. 207 al.1 din C.G.P., nu poate fi invocat pentru a sancționa culpa organului fiscal.

Pentru aceste motive, instanța nu sunt date motive de anulare a deciziei nr. [redacted] și a raportului de inspecție fiscală nr. [redacted].

Pentru aceste motive,

În numele Legii

HOTĂRĂȘTE

Respinge, ca nefondată, excepția inadmisibilității invocată de pârâta D.G.F.P. SUCEAVA cu sediul în Suceava, str. Vasile Bumbac, nr. 1, jud. Suceava.

Respinge, ca nefondată, acțiunea formulată de reclamantul

cu domiciliul ales la Cabinet Avocat

din Suceava, str.

jud. Suceava împotriva pârâtei

FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA cu sediul în Suceava, str. Vasile Bumbac, nr. 1, jud. Suceava.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi 25 aprilie 2012.

Președinte,

Grefier,

red. O.G.

tehnoled. R.L. 4 ex/09.07.2012

TRIBUNAL
CONFO
G/

SUCEAVA
ORIGINALUL

157